

λίτης, ο Παλαμᾶς, ο Ταγκόπουλος, ανάμεσα σὲ ἄλλους πολλούς, πού ξεχώρισαν διάφορα ἔργα μου εἶτε σὲ δημοσιεμένες κρίσεις τους, εἶτε σὲ γράμματά τους.

Ἄνθρωπος λοιπὸν πού μιλάει μὲ τόσην ἀσέβεια γιὰ τέτοια πρόσωπα, ἄνθρωπος πού λέει ἀνίδεο τὸν ἴδιο τὸν πατέρα του, ἔχει τὴν ξετσιπωσιά νὰ μᾶς κουδεντιάξει γι' ἀνατροφή.

Νὰ γιὰ τί εἶδους **ἐννοίες** πετσοκόβονταν ὁ νέος esthète καὶ δὲ μᾶς τὸλεγε ἐξαρχῆς γιὰ νὰ μὴ μᾶς κάνει νὰ ξοδέψουμε, ἄδικα τῶν ἀδίκων, τόσο μελάνι, χαρτί κι ἀπάνω ἀπ' ἔλα τὴν ὑπομονὴ τῶν ἀγνωστῶν τοῦ «Νουμᾶ».

Ὡστόσο νὰ κ' ἕνα δείγμα τῆς ποιητικῆς τέχνης τοῦ κ. Γ. Ν. Πολίτη, πού τὴν ἀλοθητικὴ τῆς σαλπίζει στὰ «Κριτικὰ Σημειώματά» του. Δημοσιεύτηκε τώρα κοντὰ στὸ «Νουμᾶ» μὲ τὸν τίτλο «Intérieur» (*). (Δὲν πρόκειται βέβαια γιὰ ὑπουργεῖο, μὰ ἀπλῶς γιὰ πεζὸ ποίημα).

Κάθε σκέψη σου, κάθε σκέψη σου εἶναι δική μου. Καὶ στὸν κόσμο τῆς αἰώνιας σιωπῆς πού ἐμεῖς ζοῦμε τώρα, τὰ σώματά μας εἶναι μόνο σὰ φωτεινοὶ ἀραχνοῦφαντοὶ πέπλοι, ριμένει ἀπάνω στὴ μακαριότητα τῶν ψυχῶν μας. (Ἀχταποδένια εἰκόνα). Ἐνοιώσεις καλὴ, ὦ καλὴ, μὲ τόσην ἔνταση ποτὲ σου, πόσο δικός σου, κατάδικός σου δλόκληρος ἐγὼ εἶμαι ; Ὀλόκληρος, ναί, δλόκληρος, γιὰ πάντα, γιὰ πάντα.... Γιὰ ἔλα μου τὴ ζωὴ.... γιὰ ἔλα μου τὴ ζωὴ...»

Ὁ κ. Γ. Ν. Π. ἔχει ἰδιαίτερη ἀδυναμία στὴ λέξη **δλόκληρος** ἢ **ἀλάκαιος** κι ὄχι στὴ λέξη **ἀγια** ὅπως ἐμεῖς (sic).

Ἄν μεταφράσουμε τὸ ἄνω κομμάτι στὴν καθαρεύουσα μᾶς κάνει μιὰ χλωμὴ μίμηση τῶν πεζῶν ποιημάτων τοῦ κ. Καλογεροπούλου τῆς «Πινακοθήκης», κ' εἶναι ἔργο τῆς γνωστῆς ντελιριώδικης σχολῆς.

Νοιώθουμε τέλεια τώρα γιὰ τὸ ποιητὴ τοῦ Intérieur τὸριξε στὴν κριτικὴ καὶ γιὰ τὴν σούδλισε ἀπὸ ἀπελπισία τὴν ποίησή μας μὲ τὴ χαρτένια του σούδλα. Ποῦ ν' ἀγγίξει ποτὲ ἡ δικὴ μας τέχνη τὸ **Αἰώνιο Μυστήριον** «τῶν σωμάτων πού εἶναι σὰν ἀραχνοῦφαντοὶ πέπλοι» καὶ πού νὰ παραδῆ μετὰ τὸ δικό του ποίημα στὶς **ENNOIES** !

Καὶ γιὰ νὰ τελειώνουμε τοῦ προσθέτω πὼς ἂν τοῦ ἔκανα τὴν τιμὴ νὰ τοῦ ἀποκριθῶ, εἶταν περισσότερο γιὰ εἶναι γιὸς τοῦ Πολίτη πού τοῦ εἶμαι ἴσως, ἴσως ὁ πιδ ἄμεγλος μαθητῆς, καὶ γιὰ τὸ ἄρ-

θρο του ἐπεράστηκε στὸ «Νουμᾶ», φύλλο ὁποῦ συνεργάζομαι ἀπὸ τόσα χρόνια.

Τὸ ὄνομα καθὼς βλέπει μᾶς ξεγέλασε· ἀλλιῶς δὲν ὑπαρχε κανένας λόγος ν' ἀπαντήσουμε σ' ἕναν μικρὸ, ἀδέξιο λιβελλογράφου καὶ τῆς ντουζίνας.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΚΙΠΗΣ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ἡ συνέχεια τῆς κριτικῆς τοῦ Παλαμᾶ εἶναι γιὰ τὸ ἄλλο φύλλο.

— Ὁ κ. Γ. Ν. Πολίτης θὰ γράφει ὅτι κι ὀμπρὸς βιβλιογραφίαις γιὰ ἔλα τὰ καινούρια βιβλία. Γι' αὐτὸ παρακαλοῦμε τοὺς ἐκδότας νὰ μᾶς στέλνουνε δυὸ ἀντίτυπα. Τὸ ἕνα θὰ δίνεται στὸν κ. Πολίτη.

— Ὁ «Κριτικὸς τοῦ Νουμᾶ» μάχεται γενναῖα τοῦτες τὶς μέρες στὴ θήβα. Ἄμα γυρίσει, νικητῆς καὶ τροπαιοῦχος μὰ τὴ καλὴ, θὰ καταπιασθεῖ τὴν κριτικὴ του γιὰ τὰ πρωτογενῆ θεατρικὰ ἔργα πού θὰ παιχθοῦνε φέτος στὰ καλοκαιρινὰ θέατρα.

— Μαθούρι, τὴ Δευτέρα, παίζεται στὸ θέατρο Μαρίας Κοτοπούλη (πρ. Νέα Σαγηνή) ἡ καινούρια φάρσα τοῦ Ξενοπούλου «Πολυγαμία» καὶ τὴν ἐρχόμενη Δευτέρα στὸ ἴδιο θέατρο παίζεται ἡ σκηρικὴ σάτυρος τοῦ Ταγκόπουλου «Ὁ Ἀρχισυντάχτης».

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. **Δρ. Ζαχ.** Ἀργυρόκαστρο. Λίθαμε τὴ συνδρομὴ κ' εὐχριστοῦμε. — κ. **Γ. Ἰωᾶ** Περμετῆ. Λάθαμε τὴ συνδρομὴ. Σοῦ στέλνουμε δυὸ «Ὁσ. Ζῶν». Ἡ ἀξία τους, μὰ τὰ ταχυῆρ. ἔρ. 450. — κ. **Γ. Καν.** Ἀνίπτι. Σοῦ στείλαμε τὸ βιβλίο. — κ. **Γ. Κοντ.** Μόνιχο. Λίθαμε τὴ συνδρομὴ. Γιὰ τὰ βιβλία, γράψε ἀπευθείας στὸν ἴσιο. — κ. **Θ. Θεοχ.** Μόνιχο. Λίθαμε τὴ συνδρομὴ. Στέλνουμε τὰ φύλλα. — κ. **Ν. Σαρ.** Ἀλεξάνδρεια. Λίθαμε τὸ γράμμα σου. Σοῦ στέλνουμε καὶ τοῦτο τὸ φύλλο γιὰ δείγμα. Τὸ φύλλο θὲρχνήσει νὰ σο στέλνεται ταχτικά ἄμα λάθουμε καὶ τὴ συνδρομὴ. Ὅπως τὸ δηλώσαμε καὶ σὲ περσινὸ φύλλο, ἄρα ἀπαράδεκτος ἡ προπλευσὴ τῆς συνδρομῆς. — κ. **Τ. Χρ.** Πόλη. Στέλνε ὅ,τι θές.

Σ' ὅσους φίλους μᾶς γράφουνε νὰν τοὺς στέλνουμε τὸ «Νουμᾶ», ἀναγκαζόμεσαστε νὰ παρατηρήσουμε πὼς μᾶς εἶναι ἀδύνατο νὰν τὸν στέλνουμε χωρὶς προπλευρωμὴ. Ὡς πρὸς αὐτὸ ἡ ἀπόφασή μας εἶναι τελιωτικὴ.

(*) «Νουμᾶς» ἀριθ. 62 σελ. 20.